

Μάθημα Τεχνητά Νοημοσύνη

Εργασία 3

Όνομα : Μαρίνος
Επίθετο : Αγαπίου
ΑΜ : 1115201400002

Αρχικά για το πρόβλημα έχω δημιουργήσει τα αρχεία kakuro.py που περιέχει τον κώδικα και το αρχείο input_puzzles.py που περιέχει σε μορφή λίστας ενδεικτικές εισόδους για το πρόβλημα μας.

Στο αρχείο kakuro.py έχω ορίσει class kakuro(CSP) η οποία έχει τα βοηθητικά εξής πεδία:

self.puzzle : μεταβλητή που αποθηκεύω το puzzle

self.condict : μεταβλητή dictionary απο dictionarys που αποθηκεύω για κάθε μεταβλητή τον περιορισμό γραμμής , τον περιορισμό στήλης , τις συντεταγμένες του στοιχείου που προέρχεται ο περιορισμός γραμμής και τις συντεταγμένες του στοιχείου που προέρχεται ο περιορισμός στήλης.

self.constrain_variables : μεταβλητή που για κάθε στοιχείο περιορισμού (πχ ('',5)) αποθηκεύω σε dictionary τις μεταβλητές γραμμής και στήλης που ανήκουν στον περιορισμό αυτό καθώς και τις τιμές του περιορισμού αυτού ('', 5)

Συνάρτηση __init__ : η οποία αρχικοποιεί τα κατάλληλα δεδομένα για την συνέχεια.

Συνάρτηση check_if_everything_ok : η οποία ελέγχει στο τέλος αφού βρεθεί λύση στο πρόβλημα αν οι τιμές που πείραν οι μεταβλητές είναι έγκυρες με βάση τους περιορισμούς.

Συνάρτηση display : η οποία απλά εκτυπώνει το board σε μορφή human readable.

Συνάρτηση Kakuro_constrain(A,α,B,β) : η οποία έχει υλοποιηθεί με βάση δυαδικό περιορισμό και επιστρέφει False αν υπάρχει conflict στον περιορισμό και True αν δεν υπάρχει.

Για την συνάρτηση αυτή έχω τους εξής περιορισμούς :

- 1) Αν οι τιμές των α, β είναι ίδιες τότε επιστρέφω False
- 2) Αν οι μεταβλητές A,B είναι μόνες τους στον περιορισμό είτε γραμμής είτε στήλης τότε πρέπει το άθροισμα τους να είναι ίσο με την τιμή του περιορισμού αυτού.
- 3) Αν οι μεταβλητές A,B ΔΕΝ είναι μόνες τους στον περιορισμό τότε:
 - 3α) Αν καμία από τις υπόλοιπες μεταβλητές που εμπλέκεται στον περιορισμό δεν έχει πάρει τιμή τότε πρέπει το άθροισμα (α+β) να είναι μικρότερο από την τιμή του περιορισμού (διαφορετικά οι υπόλοιπες μεταβλητές δεν μπορούν να πάρουν τιμή)
 - 3β) Αν όλες οι υπόλοιπες μεταβλητές που εμπλέκεται στον περιορισμό έχουν πάρει τιμή τότε πρέπει το άθροισμα (α+β) + (το άθροισμα των τιμών των υπόλοιπων μεταβλητών) να είναι ίσο με την τιμή του περιορισμού
 - 3γ) Αν στις υπόλοιπες μεταβλητές που εμπλέκεται στον περιορισμό υπάρχουν και μεταβλητές που έχουν πάρει τιμή και μεταβλητές που δεν έχουν πάρει τότε το άθροισμα (α+β) + (το άθροισμα των τιμών των υπόλοιπων μεταβλητών) να είναι μικρότερο με την τιμή του περιορισμού (διαφορετικά οι υπόλοιπες μεταβλητές που δεν έχουν πάρει ακόμα τιμή δεν μπορούν να πάρουν τιμή)

Έχω επίσης υλοποιήσει τις εξής βοηθητικές συναρτήσεις:

1) `get_neighbors(puzzle)`: η συνάρτηση αυτή παίρνει σαν είσοδο το παζλ και επιστρέφει ένα tuple από δύο dictionary. Στο πρώτο αποθηκεύω για κάθε μεταβλητή τους γείτονες της και το δεύτερο απλά το αρχικοποιώ και το χρησιμοποιώ στην συνέχεια.

2) `get_constrains(puzzle, conduct)`: η συνάρτηση αυτή αρχικοποιεί το dictionary `self.conduct` (για το οποίο μίλησα παραπάνω) και δημιουργεί το dictionary `self.constrain_variables` (για το οποίο μίλησα παραπάνω)

Αλγόριθμοι που επέλεξα :

1) MAC (maintaining arc consistency): επέλεξα τον αλγόριθμο αυτό διότι η όπως έχουμε διδαχθεί κιόλας η έννοια της συνέπειας ακμών μας δίνει ένα πολύ ισχυρότερο εργαλείο διάδοσης περιορισμών. Με τον αλγόριθμο αυτό καταφέρνουμε να εντοπίσουμε μια ασυνέπεια πολύ πιο γρήγορα σε σχέση με τους άλλους και αυτό συμβαίνει γιατί ο αλγόριθμος κάθε φορά που αναθέτει τιμή σε μία μεταβλητή ελέγχει, όλες τις ακμές που σχετίζονται με την μεταβλητή αυτή, για τυχόν ασυνέπειες. Επίσης συμπαιρνουμε και από το πίνακα του αμέσως επόμενου ερωτήματος ότι ο αλγόριθμος MAC είναι ο πιο ισχυρός.

2) FC(forward checking): επέλεξα τον αλγόριθμο αυτό διότι είναι αρκετά ισχυρός και ταιριάζει στο συγκεκριμένο πρόβλημα αρκετά. Αυτό γιατί ο αλγόριθμος αυτός κάθε φορά που αναθέτει τιμή σε μια μεταβλητή αφαιρεί από το πεδίο τιμών, των μεταβλητών που δεν έχουν πάρει ακόμα τιμή, όσες τιμές δεν είναι συνεπείς με την ανάθεση αυτή. Έτσι μειώνεται αρκετά ο παράγοντας διακλάσωσης και μειώνεται και ο χρόνος επίλυσης του προβλήματος σε σχέση με έναν απλό backtracking αλγόριθμο.

3) FC + MRV : στον προηγούμενο αλγόριθμο επέλεξα να προσθέσω και τον ευρετικό μηχανισμό επιλογής μεταβλητών MRV έτσι ώστε να τον συγκρίνω κυρίως με τον απλό FC. Αυτό γιατί ο MRV επιλέγει κάθε φορά την μεταβλητή με τις λιγότερες νόμιμες επιλογές μειώνοντας έτσι τον παράγοντα διακλάδωσης και πράγματι είναι πιο αποδοτικός από τον απλό FC όπως καταγραφώ και στο επόμενο ερώτημα.

4) BACKTRACKING + MRV: επέλεξα τον αλγόριθμο αυτό διότι ήθελα να πειραματιστώ και με ένα κλασσικό backtracking αλγοριθμο, ενισχυμένο μεν από τον MRV έτσι ώστε να είναι πιο αποδοτικός σε χρόνο και χώρο, για να τον συγκρίνω με τους παραπάνω καλύτερους και πιο αποδοτικούς αλγορίθμους. Όπως θα φανεί και στο επόμενο ερώτημα ο αλγόριθμος αυτός είναι χειρότερος από τους όλους τους παραπάνω σε θέματα απόδοσης.